

AARHO
KARJALO

F. Sergeeff'in Tupakkatehdas

Viipuri

suosittelee äsken kauppaan laskettuja kemiallisesti puhdistavalla ja patentin saaneella imukkeella varustettuja **OLYMPIA** savukkeita sekä entuudestaan tunnettuja Geischa, Concurense, Kaleva, Toveri, Tilaus y. m. savukkeita. Sikaria ja polttotupakkia useampaa eri lajia

F. Sergejeff'in Saippuatehdas

Viipuri

suosittelee keltasta Extra prima, prima ja T. S.

SAIPPUAA

sekä Kirjavaa priimaa.

Tavara ehdottomasti hyvää!

Koettakaa

ITÄ-SUOMEN RAKENNUSAINEIDEN KAUPPA

Omist. E. V. SELLGREN Viipurissa

SUOSITTELEE

monipuolisesta hyvin lajitellusta varastostaan Rakennusaineita, Rautaa, Työkaluja, Hienotakeita, Koneita- & Konetarpeita, Öljyjä, Väriaineita, Lasia, Tapetteja, Linoleumia, Taloussesineitä, Urheiluvälineitä, Laiva- ja Moottoritarpeita y. m. sekä Rautia & Dynamiittia.

Kaikki halvimpiin hintoihin!

Käsityöliike E. Koch

omist. HILMA HAKALA, Viipuri, Aleksant.k. 17

Suomalaisia käsityömalleja
Kotimaisia käsityötarpeita

ILMOTTAKAA NUORISOSEURASSA!

Postisuhteiden takia saavat tilaajat semminkin Itä-Suomessa tuoreimmat tiedot „KARJALASTA”

vuorokautta aikaisemmin kuin Helsingin lehdistä

TILATKAA

„KARJALA”

Itä-Suomen suurin, enin levinnyt sanomalehti.

„KARJALAN” johtotähtinä ovat aina olleet ja tulevat vastakin olemaan: Horjumaton perustuslaillisuuden kanta, suomenmielisyys ja kansanvaltaisuus

Kenkiä ostavalle yleisölle!

Jos olette kenkien tarpeessa ja haluatte vahvoja, ::: kauniskuoisia ja halpoja, niin niitä saapi :::

J. H. AHOKKAAN KENKÄKAUPOISTA

Pääkauppa Karjalankatu 4.

VIIPURIN OSUUSRAVINTOLA P. I.

Maununk. 1 ja Torckkelink. 18, suosittelee 30 siistiä huonetta. Hyvä ruokala.

JOHN LINDGREN

VIIPURI

Herrojen hattuja ja lakkeja, tämän kevään malleja, kävelykeppejä, hansikkaita, kravatteja y. m., y. m. :::::: Naisten alushameita, pitsikauluksia, vöitä, esiliinoja :::::: Koru- :::::: ja Rihkamataroita ::::::

H U O M.! Edullisin ostopaikka arpajaistavaroille

SVEITSILÄINEN KELLOKAUPPA

ISON KAUPPATORIN VARRELLA - VIIPURISSA

MYY parhaita Sveitsiläisiä ja Amerikalaisia **TASKUKELLOJA** ja seinäkelloja. **Kihla- ja Muistosormuksia.** S. P. double **Kellonperiä, silmälaseja** y. m. HUOM! Suurin varasto ja ehdottomasti halvimmat hinnat.

J. A. WINBERG.

VIIPURIN KAUPPA OSAKEYHTIÖ

TUKKU- JA VÄHITTÄISKAUPPA

Sekataroita, Viljaa, Rauta-, Rakennus- ja Väritarpeita.

Edullisin ostopaikka!

Viipurissa, Kauppatorin varrella, Torik. 3. Puh. 7 12

ASIANAJOTOIMISTO VIIPURISSA
MAKKONEN & BRUNOU
MAUNUNK. 11 PÄIVÖLÄ TELEF. 8 54

MAALAISTEN OSUUSKAUPPA LAPPEENRANNASSA r. I.
LAPPEENRANTA

Edullisin ostopaikka Lappeenrannassa ja ympäristöllä.
Kannattakaa osuustoimintaa!

✻ Kirjastot ja Nuorisoseuraväki ✻

muistakaa,

että kirjat sidotaan

parhaiten ja halvimalla

Karjalan Kirjansitomossa

Omistaja: J. KINNUNEN.

Viipuri, Katarinankatu 43. ☎-☎-☎ Puhelin 144.

! Nuorisoseuraväki !

Ostakaa aina kirjallisuutenne

KIRJA-AITASTA

(Viipurin Kansallis-Kirjakauppa)

WIIPURI

Torckkelink. 16.

Puhelin 10 62.

Kihla- ja vihkimäsormukset

sekä

Urheilupalkinnot

ostatte aina edullisimmin

O. Järveläisen kultasepänilikkeestä

Viipurissa.

Nahkatavaroita, jalkineita ja hevosvaljaita

ostetaan halvimalla

A. Matikaisen nahkakaupasta,

Lappeenrannassa. Puhelin 159.

NUORISOSEURA

NUMERO 13

VIIPURISSA HEINÄKUUN 25 PÄIVÄNÄ

1913

LEHTI ILMESTYY joka toinen viikko
16-sivuisena; kesäkuukausina kerran
kuussa.

TOIMITUS:

Mikko Uotinen Kaapro Moilanen
Postios. Viipuri, Katarinank. 37, Puh. 1043

Tilaushinta: koko vuodelta 2: 50. puolelta
vuodelta 1: 50. — Ilmotushinnat: tekstin
edellä 25 penniä ja tekstin jälkeen 20 p.
palstamillimetreiltä.

Itsekasvatuksesta.

I.

Oikea elämän katsomus itsekasvatuksen ehtona.

Mitä alhaisemmalla kehityskannalla ihminen on, sitä vähemmän hänellä on halua kehittää itseään. Ihminen, joka ei ole kehittynyt itsetajuntaan, kuluttaa elämänsä pääasiallisesti eläntuksensa hankkimisessa eläinmellisten vaistojensa johtamana. Vaikkakin tällainen alkuperäinen tila kuuluu n. s. villikansoihin, saa suuri osa sivistyskansojenkin jäseniä tyydytyksensä aineellisissa aherteluissa ja taloudellisen tilan parantaminen pyrkii kiinnittämään useimpien harrastukset ja tarmon kokonaan.

Vain harvat yksilöt ovat jaksaneet kohota aineellisuuden kahleista *oikeaan* henkiseen elämään, sillä niitä, jotka ovat saaneet vakaumuksen siitä, että ihmisen oleellinen peruste on sielu ja että ruumis on vain näennäinen ja katoava, on pieni joukko verrattuna ihmiskunnan suureen enemistöön.

Kuitenkin on tajuisuus siitä, että ihminen on henkiolento, jonka tarkoitus on kehittyä eläimellisyydestä henkisyteen itsekasvatuksen, tärkein peruskivi. Ilman tätä perustusta ei itsekasvatus voi johtaa siihen elämän sopusointuun, joka on oikean itsekasvatustyön tarkoitus eikä kehittää henkisiä avuja sille asteelle, että hän voisi hallita eläimelliset viettinsä ja saada korkeampaa, henkistä nautintoa.

Spiritualiseen elämäkatsomukseen kuuluu vielä luja usko kehityksen mahdollisuuteen. Yleinen usko, ettei ihminen voisi muuttaa luonnettaan ja taipumuksiaan on perinjuurin hyljättävä. Sillä, kukapa ryhtyisi itsekasvatustyöhön,

ellei edes olisi toivoa minkäänlaisesta tuloksesta. Nykyään onkin, vastoin kirkollisvanhoillista katsantokantaa, juurtumassa ja levenemässä vakuumus siitä että ihminen voi kehittää itseään määrättyyn suuntaan, vieläpä olla oman itsensä herra. Filosofiassa, viisautieteessä, edustaa pragmatismi tätä katsantokantaa ja on sillä suuri kannattajajoukko varsinkin Amerikassa ja Englannissa. Mutta niin piintyneitä ollaan vielä yleisesti vanhoihin ennakkoluuloihin, että samaan aikaan kun ihminen jalostaa kasvi- ja eläinkuntaa ja valtaa luonnonvoimat palvelukseensa, ruikutetaan omaa voimattomuutta ja saamattomuutta eikä usein edes yritetäkään omaa itseään jalostaa ja kehittää korkeampaan, henkiseen elämään.

Siksipä taloudellisesta ja teknillisestä kehityksessä huolimatta on laajojen kansankerrosten elämänymmärrys ja maailmankatsomus vielä pimeä ja ahdas. Joko vaivutaan karkeaan materialismiin tahi vältetään kokonaan kysymyksiä, jotka eivät kuulu käytännöllisen arkielämän piiriin. Vallitsevaa itsekkäisyyttä ja sen turmiollisia seurauksia ei ryhdytä tositeolla poisjuurruttamaan. Hallitukset voivat mielin määrin „hallita“ sotaväen ja kanuunain avulla ja veri virtaa taistelulentällä ainakin yhtä vuolaasti kuin ennen. Miekkaa ei ole vielä huotraan pistetty. Jos yksilöt olisivat itsekasvatuksen kautta kehittäneet itseään, olisi nykyinen asiaan tila sula mahdottomuus.

Mutta kaikesta huolimatta hallitsee ehdoton edistymisen laki luomakuntaa. Ihmiskunta koinaisuudessaan kehittyi eläimellisyydestä henki-

syyteen. Samoin kuin maailmankaikkeus on ikuinen, samoin on ihmisen kehitys ikuinen yhä korkeempaan henkisytyteen ja jumaluuteen. Itsekasvatustyö edistää tätä kehitystä. Hyvyys,

alttius, itsensäkieltämys, uhraus uudistavat ja kottavat sielua aineellisuudesta onnellisempaan henkiseen piiriin.

Viljo Häyhä.

Nuorisoseuratyö.

Suomen Nuorison Liiton kesä- ja vuosikokous Jyväskylässä 6—8 p:nä kesäkuuta.

(Jatk. edell. n:oon).

IV:s kysymys:

Mitä kokemuksia on saatu kotiopintoliikkeestä nuorisoseuroissa? oli lähettänyt tohtori V. Hytönen. Alustuksessa tehtiin selkoa kotiopintoliikkeen tähänastisesta toiminnasta. Kokous hyväksyi asiasta seuraavat ponnet:

1) Nuorisoseurojen on hankittava opintotyö-
leen yhteinen keskusjohto, jossa suhteessa Suomen Nuorison Liiton toimikunnan olisi ase-
tuttava yhteistoimintaan kansalaisopintojen joh-
tokunnan kanssa.

2) Nuorisoseurojen samoin kuin kaikkien kan-
salaisopintojen harrastajain on koetettava noudat-
taa yhtäläisiä kurssivaatimuksia kaikissa aineissa.

3) Kutakin toimintavuotta varten on määrät-
tävä yksi tai kaksi yhteistä opetusainetta. Aineiden
valinta ja määrääminen jätetään Suomen Nuorison
Liiton toimikunnan tehtäväksi.

4) Kokous pitää tarpeellisenä muistuttaa, että
sellaisilla paikkakunnilla, missä ei ole vielä kyp-
sytty tutkintolukuihin, opiskeltaisiin vapaissa lu-
kurenkaissa.

V:s kysymys:

*Millä tavalla Suomen Nuorison Liitto parhaiten voisi
vaikuttaa ulkomaisen liikatuonnin aiheuttaman kansan-
taloudellisen vaaran torjumiseksi.* Kysymyksen alusti Ko-
timaisen Työn Liiton konnttoripäällikkö Salomon Levämäki.

Asian johdosta syntyi laajan puoleinen keskustelu, jonka
jälkeen kokous hyväksyi kysymykselle seuraavan
vastauksen:

Suomen Nuorison Liitto pitää kansallisen työn ja tuo-
ntannon suosimista ja tukemista yhtenä tärkeämmistä elin-
ehdoistamme. Sentähden kehottaa kokous maamme nuorison-
seuroja ja nuorisoseurojen jäseniä kaikkialla maassamme
tarmokkaasti työskentelemään kotimaisen tuotannon käyt-
tämisen edistämiseksi ja ulkomaisen liikatuotannon supis-
tamiseksi.

Tämä tapahtuu parhaiten siten, että

1) kirjojusten, esitelmien, puheiden ja keskus-
telujen avulla tehdään asia mahdollisimman laa-
joille kansanjoukoille tunnetuksi, samalla koet-
taen herättää yleisön mielenkiintoa taloudellisten
kysymyksen seuraamiseen;

2) että nuorisoseurat rupeavat yhteistoiminta-
taan Kotimaisen Työn Liiton kanssa, hankki-
malla Liitolle jäseniä, toisin sanoen sen äänen-
kannattajalle tilaajia;

3) että erittäinkin syksyllä toimeenpantavan
„Suomalaisen viikon“ järjestelyä nuorisoseurojen
puolelta tehokkaasti avustettaisiin ja että erittäin-
kin tänä aikana toimeenpantaisiin asiaa valaise-
via keskustelutilaisuuksia.

VI:s kysymys:

*Nuorisoseurojen paikallisista kuvakokoelmista, sekä tai-
deteosten hankkimisesta nuorisoseurojen kilpailuissa pal-
kintoesineiksi.* Kysymyksen alusti taiteilija J. Karhula.
Alustuksessa ehdotettiin, että nuorisoseurat rupeaisivat
hankkimaan valokuvakokoelmia arkistoihinsa, taideteoksia
ja niiden jäljennöksiä seurataloihinsa ja että erilaisissa
nuorisoseurojen kilpailuissa käytettäisiin palkintoina paitsi
kirjallisuutta, myöskin taideteoksia, kuten tauluja, veistok-
sia, kuparipakotuksia j. n. e.

Syntyneessä keskustelussa kannatettiin yleensä alustusta
Eryteisesti huomautettiin painokkaasti siitä, että mitalien
käyttämistä palkintoesineinä on nuorisoseurojen keskuu-
dessa luovuttava.

Seuraavat ponnet keskustelun jälkeen hyväksyttiin:

Kokous lausuu sen toivomuksen, että nuorisoseurat
arkistojensa yhteyteen perustaisivat luettelolla varustetun
kuvakokoelman, johon kaikista paikkakunnan huomattavista
tilaisuuksista, vanhoista asumuksista, henkilöistä, työ- ja juhla-

tavoista ja ennenkaikkea seuran omista tilaisuuksista, koottaisiin valokuvia ja että sellaisen kokoelman hoitoon valitaan asiaan kiintynyt henkilö.

Palkintoesineiden hankinnassa toivotaan seurojen välttävän kaikkea ala-arvoista — jollaiseksi yleisesti merkitään mitallit, juomasarvet ja huonot kunniakirjat — ja kiertopalkintojen hankinnassa asettavan vaatimukset niin korkealle, että julkisuudessa pidettävä palkinto on puhtaasti taiteellinen ja kestävä.

Palkintoesineiden hankinnan helpottamiseksi toivotaan Suomen Nuorison Liiton toimikunnan hankkivan seuroille ja keskusseuroille opastusta tällaisissa asioissa, mikäli seurat sitä haluavat.

VII:s kysymys:

Mitä kokemuksia on nuorisoseurojen aluepiiritoiminnalla saavutettu. Kysymyksen alustivat maanvilj. M. E. Mäki ja opett. Kaapro Moilanen.

Alustuksissa tehtiin selkoa nuorisoseurojen piiritoiminnasta Pohjanmaalla ja Karjalassa. Saadut kokemukset ovat osottaneet, että piiritoiminnasta on ollut hyviä tuloksia nuorisoseuratyön vahvistumiseen nähden.

Iltan keskustelua hyväksyttiin edellisen alustajan pitempi ponsiehdotus sekä jälkimmäisen ehdottamat seuraavat ponnet:

Pitäen nuorisoseurapiiritoiminnan syntymistä luonnollisena kekityksen tuloksena nuorisoseuratyön järjestämisessä ja ottaen huomioon että piiritoiminta on omansa kasvatamaan perehtyneitä nuorisoseurojen toimihenkilöitä, että nuorisoseurojen jäsenille täten voidaan hankkia kehittäviä tilaisuuksia enemmän kuin mitä keskusseuroille on mahdollista ja että piiritoiminta on yleensä omansa vaikuttamaan elähtävästi nuorisoseurojen toimintaan, lausuu kokous käsityksensä,

että jokaisen keskusseuran alueella olisi saatava järjestetty piiritoiminta aikaan.

Kokous jättää Suomen Nuorison Liiton Toimikunnan tehtäväksi kääntyä nuorisoseurojen keskusseurain puoleen kehottaen niitä järjestämään alueillaan säännöllisen piiritoiminnan, missä se suinkin on mahdollista.

Toisen päivän keskustelut lopetettiin tähän. Osanottajat läksivät tämän jälkeen kahdella laivalla Muurameen, jossa ilta vietettiin Muuramen nuorisoseuran luona puheiden ja laulun vaihdellessa.

Kolmas kokouspäivä

alotettiin klo 8 aamulla laululla „Minne käy tuulen ilmassa tie“. Käytiin sitten käsiäsi

vuosikokouksen pitoon.

Esitettiin Liiton vuosikertomus, joka tällä kertaa oli entistä tarkemmin laadittu. Vuosikertomuksesta kävi sel-

ville, että nuorisoseuraliike on viime vuotena mennyt taas eteenpäin. Nuorisoseuroja on nyt 1,002 ja niistä on vuosikertomuksensa lähettänyt 802 seuraa, joiden jäsenmäärä on yhteensä 39,624. Tuloja on liitolla ollut viime vuonna kaikkiaan edell. rästien kanssa 2,487 mk. 74 p.

Vuosikertomus hyväksyttiin ja rahastonhoitajalle sekä johtokunnalle myönnettiin tilivapaus.

Seuraava Liiton vuosikokous päätettiin pitää Joensuussa Pohjois-Karjalan kansanopistolla.

Kysymys vuosiveron määräämisestä synnytti keskustelua. Erityisen komitean ehdotuksesta hyväksyttiin verotus järjestettäväksi siten, että kukin keskusseura suorittaa pohjaverona 40 mk. ja lisäksi 20 mk. kultakin täydeltä 500 luvulta.

Liiton puheenjohtajaksi valittiin kirjailija Santeri Alkion kieltäydyttyä maisteri N. Liakka.

Toimikunnan jäseniksi valittiin rva Tilda Löthman, professori Arvi Grotenfelt, kirjailija Santeri Alkio, maisteri Arvo Inkilä, opett. P. Puhakka, Kaapro Moilanen ja Lauri Perälä sekä tohtori A. F. Hästesko.

Tilintarkastajiksi valittiin toht. Z. Castren ja A. B. Lipponen, varalle maisteri J. H. Kala. Pöytäkirjan tarkastajiksi tulivat Mäen veljekset Nurmosta.

Vuosikokouksen jälkeen otettiin sitte käsiteltäväksi

VIII:s kysymys:

Mitä seikkoja olisi nuorisoseurojen talouden järjestämisessä otettava huomioon? alusti opettaja Artturi Leinonen.

Loppulausunnoksi hyväksyttiin:

Kokous piti kysymystä sangen tärkeänä ja pohjustuksen hyvin asiaan käypänä, sekä ponsissa lausutut ohjeet kyllä huomioonotettavana, mutta katsoen siihen, että eri oloissa toimiville seuroille olisi parhaimmat ohjeet talouden hoitoonkin nähden saatavissa, jos ne antaisi kunkin keskusseuran johtokunta, jättää kokous sellaisten seikkaperäisten ohjeitten laatimisen keskusseuroille, kullekin alueeltaan varten.

IX:s kysymys:

Onko meillä raittiusaatetta ajattaessa todellakin noustu juuresta puuhun?, jos ei, niin eikö olisi nuorisoseurojen, taholta sitä yritettävä? Alusti Taavi Sinkko. Alustuksessa terotettiin raittiusharrastuksen viireillä pitämistä nuorisoseuratyössä.

Hyväksyttiin: Kokous tunnustaa alustuksessa lausutut periaatteet nuorisoseuraväkeä syvästi velvottaviksi.

Hyväksyttiin johtaja Hurmalaisen ehdotus, että vastaisiin kokouksiin on hankittava painettuna ainakin kysymysten ponnet, jotka saatetaan ennen kokousta nuorisoseuraväen tiedoksi.

Tähän loppui kokous. Puheenjohtaja puhui lopuksi, lausuen kiitokset jyväskyläläisille heidän puuhistaan kokouksen järjestämiseksi.

Puheenjohtajalle puhui opettaja Sederholm. Yhdessä-oloa jatkui vielä hetken aikaa kokouksen jälkeen.

Huomioita ja huomautuksia nuorisoseurojen kesäjuhlilta.

Näihin aikoihin on nuorisoseuroilla ollut runsaasti juhlia. Jo yksistään sen kautta, että jokainen n.seura viettää säännöissä mainitun kesäjuhlaansa, kertyy juhlia varsinkin täällä Karjalassa melkosen paljon. Monet seurat pitävät sitäpaitsi useitakin juhlia kesässä. Kesä ei oikeastaan ole sopiva aika nuorisoseuratyölle, eikä siis juhlien vietoillekaan. Mutta saattaa olla paikkakuntia, joissa on esim. koululaisten ja kesävieraiden avulla helppo saada toimeen juhlia hyvälläkin ohjelmalla. Tarkkaa rajaa tässä kohden on siis vaikea vetää. Kuitenkin on liian paljon juhlimisessa se vaara tarjolla, että juhlit kevyesti valmistettuina menettävät mielenkiintonsa ja yleisö kyllästyy niihin.

Mutta juhlien mielenkiinto ja viehäytys voi hävitä toisistakin syistä, nim. juhlaohjelmien taitamattomasta järjestämisestä ja niiden huonosta suorittamisesta. Häväkin ohjelma, jollei se tule täsmällisesti esitetyksi, tulee ikäväksi ja väsyttäväksi. Ulkoilmajuhlissa korvaa kyllä kaunis ilma paljon. Mutta ei sekään voi kaikkia virheitä parantaa. Yleisenä virheenä pyrkii esiintymään liiallinen pitkävetisyys. Varsinkin on urheilun ottaminen juhlien ohjelmaan näytännyt tekevän juhlaohjelman suorituksen vaikeaksi. Urheilukilpailut ottavat tavattoman paljon aikaa, varsinkin jos palkintotuomarit eivät ole tottuneet ripeästi toimimaan. Urheilua katselee yleisö kyllä aikansa mieltymyksellä. Mutta jos sitä jatkuu kolme, neljä, jopa viisikin tuntia, niin väkistenkin siihen väsyä. Kun usein tehdään se virhe, että urheilukilpailut pannaan ohjelman keskelle, on siitä seurauksena auttamattomasti ohjelman pilalle meneminen.

Tavallinen vika on se, että illamat eivät juuri koskaan pääse alkamaan ilmotettuna aikana. Puolen tunnin myöhästyminen ei vielä tekisi mitään. Mutta asianlaita on sellainen, että määrättyllä ajalla ei useimmiten ole juhlapaikalla edes yhtään juhlan järjestäjääkään. Illaman alkamisen myöhästyisestä syytetään aina yleisöä. Mutta kyllä asia on niin, että juhlien toimeenpanijat ovat opettaneet yleisön myöhästyminen. Tästä on sitte se seuraus, että juhlaa täytyy jatkaa myöhään yöhön, vaikka päivällä olisi kuitenkin paljon parempi juhlia.

Että juhlit todellakin säilyttäisivät mielenkiintonsa, on niiden ohjelma huolellisesti valmistettava ja ohjelman suoritus on alettava määrättyinä aikana, olkoonpa yleisöä enemmän tai vähemmän saapuvilla. Liian pitkiä paus-

seja ei ole pidettävä. Urheilukilpailut, milloin niitä aiotaan järjestää, on alettava niin aikaseen, että ne ennätetään suorittaa illaman alkuun mennessä ja on ne aina suoritettava muun ohjelman edellä. Ne, jotka tahtovat katsoa kilpailuja, voivat tulla aikaisemmin. Kahvin, teen ja muiden virvokkeiden antaminen on ehdottomasti lakkautettava ainakin tärkeimpien ohjelmanumeroiden suorituksen aikana. Kokemus osottaa, että juuri puheen ja esitelmän aikana, olkoonpa ne kuinka hyvät tahansa, tulee yleisölle erinomainen halu puhvettiin. Siinä sitä sitte kolistellaan lasia ja kuppeja ja silloin ei saa nekään kuunnella rauhassa, joilla siihen olisi halua. Muutenkaan ei saa yleisön kurissa-pitämistä jättää puhujan huoleksi, sillä jokaisella puhujalla ei ole kurinpitohjoja. Järjestysmiesten on pidettävä huolta, että kaikellinen marssiminen ja puhelu lakkaa ohjelman suorituksen aikana.

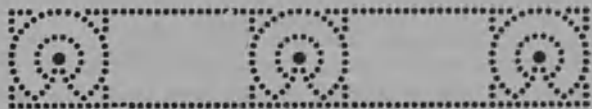
Eräs paha vika on se, että juhlan puuhaajat säästävät kiireimmät tehtävänsä juuri illaman ajaksi. Niinpä esim. sisällä puhuessa on näytämöllä mitä kiirein touhu puheen aikana. Sieltä kuuluu kaikellaista jyskettä ja puhelua, mikä häiritsee suuresti puhujaa. Väitipä kerran eräs puhuja, että hänen puheensa aikana harjoteltiin näytelmäkappaletta täyttä kyytiä. Kuinka lienee sen kanssa ollut. Mutta sietämätöntä kolinaa sieltä kulissien takaa usein kuuluu.

Juhlan lopettaminen menee usein myöhään. Ja se riippuu useimmiten ohjelman alkamisen myöhästyisestä. Mutta joskus myöskin liiallisesta tanssihalusta. Tätä on kartettava. Juhla on pidettävä juhlan eikä ole tehtävä sitä remuamiseksi. Mitään todellista juhلاميelta ei voi herätä yöllä tanssin humussa. Lopettamisessa täytyy noudattaa tinkimätöntä päättäväsyyttä. Yleisön vaatimuksia ei saa ottaa ollenkaan lukuun, mikäli se ryhtyy vaatimuksiaan tanssin jatkamiseen nähden esittämään.

Edelläkosketeltuja seikkoja olisi mielestäni otettava huomioon juhlia järjestettäessä ja niiden ohjelmia suoritettaessa.

K. M.

TILAA NUORISOSEURA!

Kansantajuisia luentoja järjestämään halukkaille sivistysseuroille.

Kansanvalistusseuran Luentolautakunta on myöntänyt eduskunnan luentotointa varten täksi vuodeksi määräämistä varoista 4,000 mk. Etelä-Karjalan Nuorisoseuran johtokunnan käytettäväksi seuran alueella toimeenpantavia luentokursseja varten. Tämän johdosta kehoitetaan eri paikkakunnilla toimivia nuorisoseuroja sekä muita edistysseuroja keskenään neuvottelemaan luentokurssien aikaansaamisesta seudulle ja lähettämään täten valmistetut suunnitelmat Etelä-Karjalan Nuorisoseuran sihteerille. Luentojen pitäminen aletaan syyskuussa ja jatketaan luentotoimintaa vuoden loppuun asti. Luentosuunnitelmissa on mainittava suunnilleen aika, jona luennot on ajateltu pidettäväksi, sekä montako luentoa halutaan. Samoin on suunnitelmissa

ilmoitettava, että kurssien järjestäjät ovat hankineet sopivan huoneuston luentoja varten ja että he sitoutuvat tekemään parastaan, jotta tieto kurseista paikkakunnalle leviäisi ja osanotto niihin tulisi runsaaksi. Niinkään voidaan lausua toivomuksia aineiden suhteen, joita luennoissa tahdotaan käsiteltäväksi. Luennoitsijat hankkii Etelä-Karjalan Nuorisoseuran johtokunta, jolle jo joukko henkilöitä Viipurista ja eräistä muista paikoista on avustustaan luvannut.

Tehtyjen pyyntöjen ja suunnitelmien perusteella tulee Etelä-Karjalan Nuorisoseuran johtokunta järjestämään luentotoimen alueellaan ja antamaan pyyntöjen tekijöille tiedon tästä järjestelystä.

Edellä puheenaolleet pyynnöt ja suunnittelut ovat lähetettävät ennen elokuun 20 p:ää.

Viipurissa, heinäk. 16 päivänä 1913.

Etelä-Karjalan Nuorisoseuran johtokunta.

Kirjallisuus ja taide.

Uutta kirjallisuutta.

Eero Eerola. Peltojen päivä. Runoja. K. J. Gummerus o. y., Jyväskylä, Sivuja 46, hinta 75 penniä.

Eero Eerola on maanhengen innokas apostoli. Kirjottakoonpa hän suorasanaista tahi runoa, on maaemon ja maalaiselämän sulouden ylistäminen hänen korkea veisunsa.

Niin on laita puheena olevassa äskettäin ilmestyneessä runovihkossakin. Maalaiskuvat ovat herkän runoniekän sieluun painuneet ja sieltä runosäikeinä paperille soluneet. Hän tahtoo näyttää maamiehille tämän maan kauneutta ja osottaa maalaisaskarten runollisuutta:

Oi nähkäätte, nähkäätte, kaunis se on
tämä maa, kun se kukkia kantaa,
kun pellot ne laajoina lainehtii
ja sen kultaisen sadon antaa.

Oi kuulkaatte, kuulkaatte lämmin se on
se soitto, mi pirteissä helää,
Siell' askare inehmon autuas on
elon onni siell' ehjänä elää.

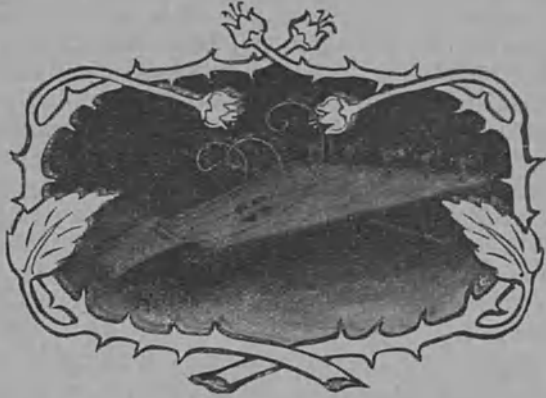
Ja kuulkaatte sitte té sointuja maan
kun kyntäjän askelen alta
se luonnon voimana vakuuttaa:
maan suurin on mahti ja valta.

Kirjanen sisältää m. m. „lausuntorunoja maalaisjuhliin“. Niistä on varsinkin „Näin minä kerran suurta unta . . .“ kaunis ja vaikuttava.

Epäilemättä herättävät Eero Eerolan runot välittömyydellään lukijaa huomaamaan luonnon kauneutta ja ihailemaan vapaan maamiehen toimia pelloilla, niityillä ja pirteissä. Samalla ne herättävät rakkautta maatyöhön. Niitten kasvattava ja herättävä merkitys on siis eittämätön. Siksipä toivon niille runsaasti lukijoita.

V. H.

Kolme laulujuhlaa.

„Me laulamme suliksi Suomen suot
ja rikkaaksi raatajan rinnan.“

Savonlinnassa vietettiin vastikään yleinen Kansanvalistusseuran laulu- ja soittojuhla. Savonlinnan kaunis luonto ja juhlan monipuolinen ohjelma olivat saaneet runsaat joukot liikkeelle. Nykyinen synkkä asema antoi värinsä näille juhlille. Yleisön mieliala tuntui alkupuolella hyvin alakuloiselta, vasta kun tavallista voimakkaamat isänmaalliset säveleet sointuivat, kirkastui kansan katse ja toivorikkaampi mieliala vallitsi. Juhlan sisällön voi hyvin löytää sen juhlapuheen puitteista, jonka professori *N. E. Setälä* piti. Siinä kuvastuivat selkeästi ne tunnelmat, jotka juhlijan kansan mielessä liikkuvat. Puhuja johti mieliin ympärillä olevan luonnon kauneuden, vakavasti muistutti Minna Canthin aikanaan tekemästä kysymyksestä: „Kaunis on Suomen maa, mutta mihin kelpaa sen kansa?“ Puhuja terotti mieliin aseman vakavuutta ja sen velvottavuutta. Ja hänen kehotuksensa ututteraan työhön, isänmaan puolesta yhtenäiseen taisteluun yksinmielin, yksin innoin, jäi varmaan monen mieleen velvottavana opetuksena.

Mutta juhlan merkitys ei ollut ainoastaan siinä. Juhlissa yhtyivät Suomen niemen lapset, saivat vaikutelmia toisiltaan ja veivät mennessään kerallaan rakkautta suomalaiseen elämään ja suomalaisiin säveleihin.

Erityisen merkityksen näille juhlille antoivat samaan aikaan Savonlinnassa tapahtuneet oopperanäytännöt. Nämä oopperanäytännöt alkavat saavuttaa yhä suuremmissa määrässä yleistä huomiota ja sen ne ansaitsevat. Paitsi suomalaisia, on näille näytännöille myöskin ulkomaalaiset alkaneet osottaa yhä suurempaa huomiota. Tämän kesäinen oopperaviikko tarjoaa harvinaisen tilaisuuden nauttia meidän

suomalaisesta taiteestamme. Se kylvää suomalaisiin rakkautta kansallista kulttuuriamme kohtaan, ulkomaalaisissa se herättää mielenkiintoa ja myötätuntoa maatamme kohtaan. Se osoittaa, että vaikka Suomen niemeä painaa nykyään synkkä valtiollisen sorron aikakausi, niin siitä huolimatta rakastaa suomalainen kansa kulttuuriaan, kehittää sitä ja pyrkii sen avulla säilyttämään oikeuttaan elää ja vaikuttaa kansojen joukossa.

Käkisalmen kaksipäiväisien laulujuhlien merkitys on myöskin arvioitava hyvin suureksi. Kokoontuihan näille juhlille kansaa niistä seuduista, jotka piakkoin, Hiitolan ja Raasulin radan valmistuttua tulevat olemaan vaikeassa asemassa. Uutta rataa myöten tulvaa näihin seutuihin vierasmaalaisia aineksia, jotka rahoillaan ja tavoillaan alkavat kylvää omaa henkeään seudulle. Runsain joukoin Käkisalmen juhlille kokoontunut kansa oppi varmaankin kyllin selvästi näkemään suomalaisen elämän valoisat puolet. Tätä käsitystä kylvivät siihen laulut ja soitot, eri taitelijain esitykset ja puheet. Voineeko pian juhlilla olleitten mielistä haihtua juhlapuhujan vakuuttavat sanat: „Pitäisikö Karjalan historian nyt muuttua häpeälliseksi. Ei. Siksi *pidä kiinni maasta, viisas mies*, siinä on karjalaisen tuki ja turva. On hävitettävä se käsitys, että raha on korkein rikkauden muoto; on saatava se käsitys vakiintumaan, että tavarrassa ja ennen kaikkea maassa on vankempi turva. Maamiehen on vain kohotettava ammatiaan. Se on helppoa, koska tiede antaa siinä apuaan. Ennakkoluulot on hävitettävä, tehtävä tilaa vain edistykselle. Yhteistoimintaan on myöskin ryhdyttävä. Kun näin tehdään, niin pysytetään suomalaisena karjalainen kansa. Silloin on muu Suomi vielä nimittävä Karjalaa

Olavinlinna.

Terijoen ranta.

etuvartiokseen, kuten muinoin Viipurin ja Käkisalmen linnoja."

Me uskomme, että ne ovat otollisen maaperän, nuo varottavat sanat, löytäneet.

Käkisalmen juhlat, kun ne lisäksi vielä hyvin onnistuivat, ovat olleet paikalleen osuneet, suuren tehtävän suorittaneet. Ne ovat varoituksen sanoja lausuneet, ne ovat toivoa ja luottamusta kylväneet ja siksi niiden merkitys tajutaan ja toivotaan niiden vaikutuksesta kauniin sadon kohoavan, onnneksi Karjalan, suloksi Suomen.

Mitä taas Terijoen laulujuhliin tulee, olemme sitä mieltä, että kansallisessa suhteessa ne olivat tämän kesäisistä juhlista kaikkein tärkeimmät ja enimmäin merkitsevät. Niin näkyi myöskin kansa käsittävän, sillä olihan siellä väkeä koolla runsaimmin kuin muissa juhlissa. Mikä tekee nämä juhlat niin tärkeiksi? Ensiksikin on muistettava, että se päivä, jolloin Kivennapa, Terijoki ja Uusikirkko viedään, voi olla hyvin pian esissä. Nämä juhlat voivat olla viimeiset laulujuhlat rajaseudulla. Toiseksi ei missään tarvita kansallista herätystä niin kipeästi kuin juuri näissä seuduissa. Suomalaisen kansanaineksen säilyttäminen rajaseudulla on kansamme elinkysymys. Sen olivat ymmärtäneet ne lukuisat taiteilijat ja isänmaan ystävät, jotka vaivojaan säästämättä tulivat rajaseudulle taiteellaan ja puheillaan kansaa herättämään ja kohottamaan. Ja kolmanneksi rahallinen tulo juhlista käytetään tärkeimmän valistustalon tukemiseen. Terijoen yhteiskoulun, jonka yläluokilta valtioapu on kielletty.

Tältä kannalta katsoen oli Terijoen laulujuhlla aivan erikoinen merkityksensä. Jokainen isänmaallinen sydän ilosta sykkii tietäessään, että juhlat niin hyvin onnistuivat. Ja se toivoo, että juhlapuhujan sanat syväälle painuisivat, sanat jotka kuuluivat:

„Karjalan kansa! Te olette saaneet Luojalta monta lahjaa, mitä ei ole meillä muilla suomalaisilla. Käyttäkää leiviskänne! Äidit kasvattakaa

lapsenne paremmin kuin ne kasvattavat, jotka meitä sortaa tahtovat. Opettajat — tehkää te samoin. Miehet, tehkää kukin alallanne, maanviljelijöinä, kauppiaina j. n. e. enemmän kuin mitä muiden kansojen yksilöt samalla alalla tekevät. Yrittäkää! Meillä on tarmoa jänteissämme. Muistakaa, miten Suomen urheilijatkin ovat sen todistaneet kansojen rinnalla kamppaillessaan. Muistakaa, miten „Suomen Laulu“ on näinä päivinä hankkinut arvosijan maailmassa. Ei — ei suomalaisilta lahjat puutu. Suomalaisessa rodussa on tarmoa ja lahjoja. Mutta tähän saakka Suomen kansalta on sen tietoisudesta puuttunut aatteellinen päämäärä. Ja kansa, samoin kuin ihminenäkään, joka ei aseta itselleen päämäärää, ei tule tilaisuuteenkaan lahjojensa näyttämiseen ja käyttämiseen. Mutta kun se asetetaan sillä tavoin kuin suurmiehemme parhaimpina hetkinään ovat uneksuneet ja kuin elämä itse etsivälle osottaa ja menetellään, niinkuin äsken koetin muutamilla esimerkeillä osottaa, eroaa kansamme piankin muista, eroaa paremmuutensa kautta monilla aloilla."

Niin se toivoo ja kaikkesta mitä se kuuli ja näki jäi häneen vakaumus, että rajamuuri lujeni.

Näin ajatellen voimme antaa suuren merkityksen näille kolmelle, tänä kesänä vietetylle juhlalle.

Terijoen viertotie.

Vuoksen nuorisoseurapiirin kesäjuhlaa vietettiin t. k. 13. Sakkolan Lapinlahdella. Ohjelman alkoi Riiskan nuorisoseuran torvisoittokunta, soittaen muutamia kappaleita. Senjälkeen kauppias E. Koppanen piti tervehdyspuheen. Kun sitten oli kuultu lausuntoa, kertomus ja Röykkylän nuorisoseuran sekakuoron laulua, piti tarkastaja T. Saarnio arvokkaan puheen elämän eri arvoista ja tarkoituseristä, jota yleisö suurella mielenkiinnolla kuunteli. — Kiviniemen, Lapinlahden ja Riiskan nuorisoseurojen edustajat kilpailivat köydenvedossa, jossa voittajaksi tuli Lapinlahden n. s., saaden palkinnokseen jalkapallon. — Yksinlaulussa, jossa kilpaili 11 naista ja 11 miestä, sai ensi palkinnon Helena Kuparinen, toisen palkinnon Riikka Paukku ja kolmannen palkinnon Mikko Repo. — Yleisöä oli runsaasti.

Karkelon kuut.

*Kukkatanhuilla nuoret ne karkeloi,
soitto sointuva vinhasti soi,
käy tunteitten myrskyt,
soi riemujen hyrskyt
ja varjossa tuuhean pihlapuun
moni vaipuu jo onnehen, haaveiluun.*

*Mulla rinnassa huolet nyt huminoi,
siellä syysmyrsky se kylmästi, vaan vaikeroi,
pois sammuiivat valot,
jo kylmeni palot
ja on kuin sitoisi maailmaan
mua muinaisten muistojen sitehet vaan.*

*Elon tanhuilla kerran vain karkeloi
kukin hetken kun kuohujen kantele soi,
saa kukkansa kumman.
saa useimmin tumman
ja muistojen kuutamot kulmillaan
hän kammovi riemua, onnea maan.*

*Kerran linnoissa haaveensa unelmoi
kukin hetken kun ainoan riemunsa soi,
se hetki on arka,
sadun ruusuinen sarka,
ei koskaan se palaja uudelleen,
muisto säilyvi sielussa kyynlehen.*

*Kukkatanhuilla nuoret nyt karkeloi,
ei enää mun rintani riemuta voi,
käy muistojen myrskyt,
yön hyytävät hyrskyt,
ja tuntuu kuin mulle nyt kuiskisi puut:
oli kerran sullakin karkelon kuu.*

Mikko.

Kotiseudun viime numerossa kirjottaa J. H. otsakkeella:

Pöytäkirjat kotiseutututkimuk- sen palveluksessa,

seuraavasti:

Kaikki ne, jotka ovat jonkinlaiseenkaan tutkimustyöhön vähänkin perehtyneet ja olleet sen kanssa tekemisissä, tietävät, mikä arvo eri tilaisuuksissa tehdyillä pöytäkirjoilla tässä suhteessa on. Nehän ovat useimmiten ainoat todistuskappaleet, jotka vastaiseksi, usein pitkiksi ajoiksi, yksin säilyttävät tietoja tapauksista näihin liittyvine seikkoineen. Rinnalla kulkevilla muistotiedoilla, kuten muistotiedoilla yleensä, on toisarvoinen asema, oman aikansa enemmän tai vähemmän hataroina elääksensä, kunnes luonnon pakosta häipyvät kaikki peittävään unhoitukseen. Ja jos tapahtumat myöhemmin tulevat kirjoitettuina tai painettuina muutenkin esitetyiksi, kirjottajan on pakko pääasiallisesti vedota tapahtumapaikalla tehtyyn, kirjoitettuun, muistiinpanoon, pöytäkirjaan. Onnellinen hän, jos tämä muistiinpano on mahdollisimman täydellinen ja luotettava, onneton taas, jos sitä syystä tai toisesta ei ole olemassa, tai se on puutteellinen. Pöytäkirjoilla siis on kaikiksi ajoiksi ensiluokaisen lähdekirjan arvo, johon vastainen tutkimus nojautuu. Siksipä olisi niiden laatimiseen pantava mitä suurinta huolta. Toistaiseksi on tässä suhteessa kuitenkin paljon toivomisen varaa. Pöytäkirjoja esim. joko ei kirjoiteta ollenkaan tai niitä hoidetaan niin huolimattomasti, että ne pääsevät häviämään, kuten usein sattuu n. k. vapaissa järjestöissä. Näin on nouseva aika menettänyt ja yhä menettää monta altaampaa ja laajempaa piiriä kuvaavaa tietoa, joilla kaikilla olisi oma arvonsa. Kiinteämmässä, suorastaan lainalaisissa järjestöissä ei voida näin huolimattomia olla. Niissä siis pöytäkirjat kirjoitetaan ja säilytään. Laki jo siihen velvoittaa. Puutteellisuuksia sentään tapaa täälläkin.

Yleinen käsitys pöytäkirjasta on se, että sen tulee olla lyhyen. Sananparreksi on jo tullut pitkien pöytäkirjojen ikävyyttäva vaikutus. Ja miksi ei, onhan liikanaisuutta niin tässä kuin kaikessa kartettava, jos asia vähemmälläkin täysin selviää. Olkoot siis pöytäkirjat mahdollisimman lyhytsanaisia, mutta vaan mahdollisimman, ei niin typistettyjä, että asiallisuus ja tarkkuus siitä vähääkään kärsivät. Pöytäkirjan tulee olla täydellinen kuvaus esittämästään tilaisuudesta. Sen siis tulee ennen kaikkea esittää pääasiat, mutta se ei saa syrjäisekkojakaan unhottaa, koska niillä vastaisuudessa saattaa olla miltei pääseikkain arvo. Mutta ennen kaikkea juuri tässä

suhteessa usein ilmenee pöytäkirjojemme avuttomuus. Selaikaamme esim. kuntakokoustemme pöytäkirjoja. Kuinka kuivia ja kuntalaisten ajatuskantaa vähän kuvaavia ne monasti ovatkaan. Pykälä pykälältä mainitaan esillä ollut asia, sekä, mitä siitä on päätetty. Tietämättömäksi meiltä esim. jää, ketkä asian esittivät ja millä perusteilla he sen tekivät. Ja sitä tietoa me kuitenkin kaipaisimme. Me haluaisimme tietää, missä kansalaispiireissä, millä pitäjän kulmalla minkinlaisia asioita on harrastettu j. n. e. Esitetty asia on voinut saada yksimielisen kannatuksen. Silloin ei pöytäkirjan tarvitse monisanainen olla. Mutta usein se on joko kokonaan tapettu tai vasta monimutkaisen äänestyksen jälkeen hyväksytty. Edellämäinuituista syistä haluaisimme taaskin tietää jotain asian vastustajista ja heidän esille tuomistaan syistä. Pöytäkirjalta näitä kuitenkin turhaan kyselemme, sillä se vaikenee. Asian nimen ja päätöksen se ilmottaa, kaiken muun salaa. Tämän kyllä — mitä kuntakokouksiin tulee — hyvin ymmärrämme, kun tiedämme, että useissa, ehkä useimmissa, tapauksissa sama henkilö on hoitanut ja hoitaa sekä puheenjohtajan että pöytäkirjurin tehtävät. Toisen tai toisen näistä yhdelle miehelle yksinään riittävästä tehtävistä täytyy moisen menettelyn kautta kärsiä, useimmiten arvattavasti pöytäkirjan pidon.

Olemme esimerkkinä ottaneet kuntakokouksen pöytäkirjat ja näissä ilmenevissä puutteista vaan yhden. Paljon voisimme näitä lisää mainita ja samat puutteet liittää moneen muuhun tilaisuuteen. Mutta ehkäpä asia jo edelläolleetakin selviää. Korjamista tarvitaan ja se täst'edes tehtäköön. Siis entistä suurempaa huolta pöytäkirjain tekoon. Ne ensiksikin aina tehtäköön: jolloin sääntönä olkoon: ennen liian laaja kuin liian suppea. Toiseksi ne hyvin järjestettäköön ja säilytettäköön. Sillä — asian muuhun puoleen tälla kertaa kajoamatta — jokainen huolella ja tarkkuudella tehty ja säilytetty pöytäkirja jo sellaisenaan on mitä arvokkainta. kätiseutututkimusta

Nuorisoseura- ja laulunjohtajakurssit.

Etelä-Karjalan Nuorisoseuran johtokunta on päättänyt panna toimeen *nuorisoseura- ja laulunjohtajakurssit* Antrean nuorisoseuran talolla.

Molemmat kurssit pidetään samaan aikaan, niin että laulukurssit alkavat syyskuun 12 p. ja loppuvat 25 p. syysk. Nuorisoseurakurssit alkavat 18 syysk. ja kestävät 8 päivää.

Kumpaisillekin kurseille voivat päästä nuorisoseurojen edustajat muidenkin keskusseurojen alueelta.

Ihmisyuden tähti.

Lastu, jonka Terijoen
Laulujuhille kirjotti
Mikko Uotinen.

Elämän hyvillä hengettärillä on tehtävänään valvoa ettei kaunis maailmassa pääse kuolemaan. Me annamme näille hengettärille monenlaisia nimiä. Kun päivin heidän silmistään valo säteilee, lämpö sydämmestään maata kohtaa, ajattelemme heitä aurinkoina. Kun he öisin tarulinnoissaan hyveen kultakangasta kutovat, mainitsemme heitä kuuna ja tähtinä. Me tunnemme aina heidät siitä, että heistä valoa ja lämpöä hohtaa.

Monta lahjaa ovat hyvyyden hengettäret maailman murheellisille lapsille antaneet. He ovat luoneet maan hedelmälliseksi ja kukkarikkaaksi. He aina keväisin vaipahtavat maailman tuimamielisen, jääkutrinen talvettaren kahleista. He vartioivat ettei elämän tuli pääse sammumaan, ettei kuoleman kylmä viikate leikkaa tyhjäksi elämän unelmien ja toivojen kultakukkaisia viljoja suurten suunnitelmien pellolta. He kylvävät unelmien siemeniä, kasvattavat ne toivojen oraalle ja antavat niille tilaisuutta menestyksen tähkiin kehittyä. Heidän voimansa, heidän työmiehensä ovat valo ja lämpö.

Kerran vaelsi ihmiskunta synkeätä aikakautta. Hyveen hengettäret olivat rinnoista pois karkotetut, heidän merkittuliaan tuntemattomien etäisyyksien ääriellä ei ymmärretty. Veli voi veljensä tappa, sisko siskonsa surmata. Väkevällä oli valta, rohkea itselleen onnen taivaan rakensi. Viha kasvoi veljesten, kylien, heimojen, kansojen ja maanosien välille. Taisteluissa kohtasi naapuri naapurin ja koetti hänet murtaa. Pirit olivat mielensynkkyyttä täynnä. Sydämet täytyivät surman suunnitelmilla. Lepäsi ihmiselämän yläpuolella vainohenkeä herättävät sumut, kaikkialla paloi vainotulet synkkinä yösydäminä maailmassa, ihmisissä.

Silloin pitivät hyveen hengettäret neuvottelun. He tahtoivat pelastaa ihmiskunnan surman ja turmion syyiin joutumasta. He päättivät tuntemattomien etäisyyksien äärelle asettaa uuden tähden tuikkimaan. Sen tuli olla elämän kirkkain tähti, sen tuli sisältää valoa ja lämpöä enemmän kuin mikään muu tähti. Sen valosäteillä tuli olla taikavoima tunkeutua ihmissydämmen syvimpiin sokkeloihin, joihin muut tunteet eivät pääse. Siksi he tähän tahteen kukin vuodattivat kauniin sielunsa kauneimmat tunnelmat, lämpimän sydämmensä puhtahimunan lämmön. Siitä tuli valojen valo, lämpöjen lämpö ja tähtien tähti. Nimeksi he sille antoivat: *Ihmisyuden tähti.*

He asettivat sen korkealle loistamaan, tuntemattomasta tuli sen säteitten tulla. Tälle luomalleen tähdelle he sanoivat: Loista, säteilläsi surumieliset ihmiset valloita. Kylvä hyvää, kaunista kasvata. Heikkoa vahvista, sydäntä syytyä, käsivartta vahvista. Loista siksi kunnes maailmassa on vaan onnea ja onnellisuutta.

Kauan loisti tähti ennenkuin se huomattiin. Virvatuksi monet sitä alussa luulivat, hetkellisyuden salamaksi toiset sen päättelivät. Vähitellen säteet lähemmäksi saa-

puivat, sydämiin hiipivät . . . Uusi sykähdys kävi sydämissä. Heräsi siellä yksi, toinen täällä . . . Jo kohotti siellä ja täällä ihminen päänsä . . . „Tunne itsesi“, sanoi yksi; „minkä tahdotte ihmisten teille tekävän, tekkää te heille“, sanoi toinen; „yhdytkää kaikki onnettomat ja kärsivät yhteen, onnen etsintämatkalle lähtekää“, sanoi kolmas. — Säteet sattuiivat yhä useampiin, uusien harrastusten oraat alkoivat vihertää. —

Omituinen tähti. — Mistä lienet? Yksi kutsui sitä jumalan silmäksi, toinen tunnusti sen tulevan aamun merkittuleksi, kolmas sitä miljoonien sydämiin kauneimman kaipauksen helmeiksi ajatteli . . .

Kulkiessaan maailmaan, joutuivat Ihmisyystähden säteet kerran pieneen, karuun maahan. Siellä kauniilla niemellä asui karua maata viljelevä kansa. Sillä kansalla oli surulliset silmät, varsi vaivan vääntämä. Mutta murheellisin mieliala oli kansalla, joka asui tämän pienen maan itäisimmällä kannaksella.

Siellä oli kansa orjana, se raatoi raihnaisena hovin pelloilla. Ihmetellen kuuntelivat säteet sieltä täältä kajah-televia vanhoja virsiä, jossa kerrottiin, että tuo kansa oli kerran iloinnut ja laulanut. Nyt oli heidän pirteissään surun ainainen hämähä, nyt heidän mielissään perinnöllinen murhe vallitsi. — Kaikkialla kansa maassa matoi, nöyränä kärsi, ainoana toivonaan kuolema.

Siinä näkivät säteet itselleen suuren työvainion. — Sydämiin — sydämiin, — ne toisilleen kuiskivat.

Meni vuosi, meni toinen. — Hyvän siemen oli kyl-vetty — aluksi se kaihon kyyneleinä kohosi. Orjavirsiään orjat laulelivat, — Jo toivon kajastuksia mieleen heräsi. Uusien elämänarvojen sävelet alkoivat mielissä kajahdella. „Väkivallan yläpuolella on oikeus“, ajatteli joku . . . „Olemme syntyneet luoja vapaina lapsina“, mietiskeli toinen. „Noustava tästä on“, rohkeni jo joku sanoa. Alko suoristaa seljät, ihmistä alkoi silmissä siintää. Ei enää aaltona vyörytty — ajatteluun herättiin . . . Ei enää

kirjotettu orjakontraktien alle. „Me olemme vapaita ihmisiä“, sykki sydän. Seistiin suorina, taisteltiin. „Tulkoon meille kuolema, lapsillemme jää vapaan ihmisen nimi ja oikeus“, ajateltiin. —

Yhä voimakkaammin sattuivat Ihmisyystähden valot ihmisiin. He alkoivat tuntea hyvien harrastusten herää-vän. Uusi mieli, uusi sydän heräsi. uusi voima tuntui käsivarressa olevan. Hedelmänä tästä oli vapaa kansa.

Se oli tarina Ihmisyystähdestä. Tähtien tähdestä, valo-jojen valosta, lämpöjen lämmöstä. Hyvien hengettärien hyvimmästä helmestä.

Siellä tuntemattomien etäisyyksien ääriillä se vielä loista-ta, sen säteet yhä lähenevät ja lähenevät.

Kun murhe tulee, me siihen uskomme, kun raskain kärsimys meitä painaa, antaa se meihin rohkeutta. Huo-liamme se helpottaa, kaihojamme keventää. Se meitä koossa pitää, sillä se on antanut suuren unelman, korkean kuningasuskonsa sydämiimme:

Yö ei kestä ikuisesti, talvi ei ijankaikkisesti kahli. Päivä nousee, kesä koittaa ja uusi aamu valkenee. Vää-ryys on hetkien hedelmä, oikeus ikuisuuden valtikan kan-taja. Suurempi vainoa on ihmisyyden, kauniimpi voittoa on kestävyys. Ken sortaa, se sortuu, ken oikeudentuntoi-sena vakoja viertää, sen vilja menestyy, valta pettää, totuus ei.

Näin uskoo vanhuus, näin miettii Kannaksen mies viljan kun peltoonsa kylvää, näin sanellen Kannaksen nai-nen kehtoa vaalii. Näin Kannaksen tyttönen kesäiltoina unelmien valkolinnoja rakentelee; näin tuntien Kannaksen nuorukainen hetken vaikeuksia kestää.

Loista Ihmisyystähden tähti! Sinun lapsinasi me olemme onnellisia suruissamme, murtumattomia murheissamme. Ja kerran — sitä elämämme, onnettomuutemme, onneli-suutemme äänet, menneitten äänet, meidän äänet, tulevien sinulta rukoilevat — sinä tähti kallis sieluhimme putoa.

Silloin ikionnen sieluihimme tuot. Sillä *ihmisyyden on elämän onni.*

Edistysseurojen työvainiolta.

Etelä-Karjalan Nuorisoseuran vuosijuhla

Taavetissa 3 p. elok.

Etelä-Karjalan Nuorisoseuran vuosijuhla pi-detään Taavetissa sunnuntaina 3 p. elok.

Juhla alkaa sunnuntai-aamuna klo 8 piirien välisillä urheilukilpailuilla. Kilpailuihin saa lähettää kukin nuorisoseurapiiri korkeintaan viisi miesedustajaa ja saman määrän naisedustajia. Kolmen parhaimman tulokset kummas-sakin ryhmässä otetaan huomioon. Kilpailut

tapahtuvat juoksussa 100 m matkalla, *keihään-heitossa ja pituushypyssä.*

Aamupäiväjuhla alkaa klo 1/2 11, jossa esi-tetään koorilaulua ja torvisoittoa. Puheen pitää kansanopistonjohtaja pastori K. Vento.

Klo 12 päivällä antavat laulajatar Hertta Ikonen ja viulunsoitt. Nikula yhdessä *konsertin.*

Ulkoilmajuhla alkaa klo 3 päivällä. Juhlassa esitetään koorilaulua ja torvisoittoa. Juhlapu-heen pitää kansanopistonjohtaja Juho Hurma-lainen, esitelmän E.-K. Nuorisoseuran sihteeri Kaapro Moilanen ja lopettajaispuheen maisteri A. Inkilä. Juhlarunon kirjoittaa ylioppilas, neiti

Lyyli Lavonen. Ohjelmassa on vielä satu, kertomus, esitt. maist. Liiri, kansantansseja ja kilpailuja lausunnossa ja sadunkerronnassa.

Sisäohjelma alkaa klo 8 i. p. Sen ohjelmassa on torvisoittoa, jousikvartetin soittoa, puhe, kanteleensoittoa, soololaulua, lausuntoa, satu ja näytelmäkappale *Salmin tyttö*.

Juhla pidetään Taavetin Suomalaisen seuran talolla.

Erittäin toivottavaa on, että nuorisoseura- väkeä saapuu runsaasti tähän juhlaan. Taa- vettiin on erittäin hyvä pääsy kaikilta suunnilta ja juhlapaikka on aivan aseman vieressä. Älkäämme lyökö laimin omaa juhlaamme. Meidän on muistettava, että tämä on koko E.-K. Nuorisoseuran juhla ja siksi meidän täytyy lähteä jalkeille pitemmiltäkin matkoilta.

.....

Etelä-Karjalan Nuorisoseuran johtokunnan kokouksessa

t. k. 19 p:nä valmistettiin vuosijuhlan ohjelma. Päätettiin panna nuorisoseura- ja laulunjohtajakurssit toimeen Antrean kirkonkylän n. s. talolla ensi syyskuussa. Hyväksyttiin Parikkalan kansanopistolaisten seura sekä Miehikkälän nuorisoseura jäseneksi Etelä-Karjalan Nuorisoseuraan. Hyväksyttiin Lauritsalan nuorisoseuran pyyntö, että mainittu seura saa yhtyä Mustolan nuorisoseuraan.

Sakkolan Riiskan nuorisoseuran ja saman kylän nuorisoseuran välistä torvi-juttua selvittelemään valittiin johtaja Niskala.

Sen johdosta, että Käremäen n. s. ei ole ollut toimessa viime eikä tänä vuotena, päätettiin kääntyä Viipurin piiritoimikunnan puoleen pyytäen sen apua esikaupunkien nuorisoseuraolien järjestämisessä.

.....

Kirjastoavustuksia

ovat Kansanvalistusseuralta saaneet *Viipurin läänissä* seuraavat kirjastot:

50 mkn avustuksia: Impilahden, Kitelän, Jaakkiman, Joutsenon, Kirvun, Koiviston, Parikkalan Rautjärven, Sortavalan, Suomenniemen ja Virolahden kantakirjastot. 25 mkn avustuksia: Antrean kirkonk. n. s. kirjasto, Impilahden 6 piirikirjastoa, Johanneksen Monolan kansak., Johanneksen Uuraansaaren kansak., Jääsken Laukkalan ns:n, Jääsken Rouhitalan kansak., Kauokalan työväenyhd., Kivennavan Kuokkalan itäisen piirin kansak., Koiviston Rautasen, Kymin Jäppilän ns:n, Kymin Mussalon kansak., Lappeen Lauritsalan työväenyhd., Lappeen ns:n „Tähden”,

Lappeen Pulsan, Lappeen r-y. „Touko 2:n” Muolan Ilolan ns:n, Muolan Suursaaren sahan ns:n, Nuijamaan, Parikkalan Poutalan, Parikkalan Rautalahden, Raudun Mäkrän „Raittiusyhd. 3:n”, Ruokolahden Kuokkalammin ns:n, Sakkolan Lapinlahden ns:n, Savitaipaleen Partakosken, Sortavalan Kirjavalahden kansak., Säkkijärven Häsälän ns:n, Taipalsaaren Saikkolan „Sointu” ns:n, Uudenkirkon Inon työväenyhd., Sykiälän kansak., Valkjärven Vuoksentaan, Vehkalahden Pyhällön, Viipurin Hounin ja Louon ns:n, Viipurin Kiiskilän, Viipurin Rakkolanjoen ns:n, Viipurin Yläsommeen, Virolahden Kotolan ns:n, Virolahden Paation kansak. kirjastot. 20 mkn avustuksia: Impilahden 7 lastenkirjastoa, Jääsken Laukkalan, Jääsken Pelkolan, Koiviston Kiurlahden kansakoulu, Lappeen Kären kansakoulu, Lappeen Vainikkalan kansakoulu, Lappeen Siparin kansakoulu, Lappeen Lauritsalan, Lappeen Pulsan kansakoulu, Muolan Ilolan kansakoulu, Muolan Perkjärven läntisen asemapiirin kansakoulu, Nuijamaan Rähän, Parikkalan Poutalan kansakoulu, Parikkalan Rautalahden kansakoulu, Sakkolan Lapinlahden kansakoulu, Seiskarin kansak., Sortavalan Anjalan, Sortavalan Leppäselän kansak., Uudenkirkon Inon työväenyhd., Uudenkirkon Kaipialan, Uudenkirkon Sykiälän kansak., Valkealan Inkerilän kansak., Viipurin Kiiskilän, Viipurin Porlammin kansak., Viipurin Ykspään kansak., Viipurin Yliveden kansak., Viipurin Yläsommeen kansak. ja Virolahden Kotolan kansak. lastenkirjastot.

.....

Etelä-Saimaan nuorisoseurapiirin vuosijuhla

pidettiin t. k. 6 p:nä. Aluksi soitteli Lappeenrannan V. P. K:n soittokunta. Yleisön lausui tervetulleeksi juhlaan hra. Mentula. Juhlarunon lausui pontevasti hra. K. Leinonen. Valaisevan esitelmän japanilaisesta kasvatuksesta ja urheilusta piti opettajatar neiti Alma Örn. Juhlapuheen piti opettaja Kaapro Moilanen. Vielä piti hra Leinonen innostuttavan puheen isänmaan rakkaudesta. Lausuntoa esitti neiti Hilja Hanski. Vielä kuului ohjelmaan laulua, soittoa sekä Mustolan n. s. esittämiä kansantansseja. Lopuksi oli hieman karkeloa.

Aikasemmin päivällä suoritettiin seurojen väliset urheilukilpailut. Miehet kilpailivat keihään heitossa, pituushypyssä ja juoksussa 100 metrin matkalla. Palkituksi tulivat:

Mustolan n. s. 1 palk. 564,7 pist., 2 p. Taipalsaaren Saikkolan n. s. Sointu 549 pist., 3 p. Lappeen Jängynrannan n. s. 484,9 pist.

Naiset kilpailivat juoksussa 100 m. matkalla sekä kuulan työssä. 1 p. sai Hilja Pelkonen Mustolasta 74,9 pist. ja 2 p. Aino Pelli Mustolan n. s. 74,7 pist.

Palkintoina jaettiin arvokasta kirjallisuutta. Juhlaa suosi kaunis ilma ja yleisöä oli jokseenkin runsaasti.

J. HALLENBERGIN

KAUPPA- JA TEHDASLIIKE VIIPURISSA

suosittelee kaikkia sekatarvarain tukku- ja vähittäiskaupan alaan kuuluvia tavaroita sekä **Tammisuon** tiilitehtaitten, sahan ja myllyn kuin myöskin **Kellomäen** turvepehkutehtaan tuotteita.

Viipurin n. s. piirin kesäjuhla oli 6 p. heinäk. Lavolassa. Ohjelmassa oli Viipurin rautatieläisten torvisoittokunnan laulua, kauppias V. Karjalaisen tervehdyspuhe, seminaarilaisen I. Jahnukaisen lausuntoa, ylioppilas Lyylä Lavosen esitelmä, opettaja T. Sutelan puhe, Uskilan nuorisoseuran sekakuoron laulua sekä kanteleen- ja viulunsoittokilpailu. Kilpailu tapahtui kahdessa sarjassa nuorisoseuran jäsenten ja ei-jäsenten kesken. Kanteleensoitossa sai ensin. palk. ja toisen palk. N. Karvola Kelkkalan n. seurasta. Viulunsoitossa sai ensimmäisen palkinnon erityisellä tunnuslauseella Ville Mansikka Uskilan nuorisoseurasta.

Juhla oli kaikin puolin hyvin onnistunut ja yleisön käyttö mitä mallikelpoisin.

Samalla suoritettiin seurain väliset urheilukilpailut kolmiottelussa. Kilpailuihin otti osaa Saarelan, Neitsytneimen ja Hiekan n. seurat. Palkittiin: 1 p. Hiekan n. s. pistemäärä 649,11, 2 p. Neitsytneimen 552,69 pist. 3 p. Saarelan 545, 36 pist.

Vuoksennuiskan Nuorisoseurapiirin ensimmäiset kesäjuhlat vietettiin t. k. 20 p. Ruokolahden Rasilan n. s. talolla. Ensiksi suoritettiin urheilukilpailut kuulantönnissä, korkeushypyssä sekä köyden vedossa.

Ulko-ohjelmaan kuului Rasilan sekaköörin laulua, torvisoittoa, lausuntoa esitti A. Rautio. Juhlapuheen piti opettaja K. Moilanen. Sisäohjelmassa oli laulua, esitelmä, jonka piti opettaja H. Jolula, lausuntoa, y. m. sekä näytöskappale.

Yleisöä oli runsaasti.

Pölläkkälän sahan n. s. vietti kesäjuhlaansa t. k. 20. Ohjelmaa oli runsaasti: Juhlapuheen piti kirj. Iivo Härkönen. Näyteltiin Kiljanderin kappale *Kumarrusmatka*.

Myöskin suoritettiin urheilukilpailut. Yleisöä oli runsaasti.

Sakkolan Röykkylän n. s. pani toimeen urheilukilpailut t. k. 20. Kilpailtiin uinnissa 100 m. matkalla, soutamisessa 250 m. matkalla, kuulantönnissä, kiekonheitossa, kolmiloikkauksessa sekä polkupyörällä ajosta.

Juhlassa oli muutamia juopuneita.

Kanneljärven nuorisoseurapiiri vietti viime sunnuntaina kesäjuhlaansa Kuokkalan n. s. talolla arvokkaalla ohjelmalla, josta mainittakoon tervehdyspuhe, kuorolaulua, kansanopiston johtaja J. Hurmalaisen juhlapuhe, yliopp. Lyylä Lavosen tilaisuutta varten kirjottama juhlaruno, sikäläisten seurain jotensakin onnistuneesti esittämä kappale „Roinilan talossa“ y. m. sekä lopussa oli vielä karkeloa. Osanotto juhlaan oli jotenkin runsas.

Antrean Koljolan n. s. vietti kesäjuhlaansa t. k. 20 omalla talollaan. Ohjelmaa oli runsaasti, josta mainittakoon tervehd. puhe, pari runoa, urheilukilpailut sekä kaup. G. A. Autereen pitämä arvokas esitelmä. Näytöskappale „Rouvan salaisuudet“ esitettiin varsin hyvin.

Kilpailuissa palkittiin seuraavat.

1 p. A. Olkinuora, 2 p. Juho Kopra, 3 p. Risto Iivonen.

Uudenkirkon Kansanopiston hyväksi kesäkuun 15 p:nä Inossa pidetystä juhlasta oli tuloja Smk. 281:02, menoja 162:93, puhdes tulo Smk. 118: 09.

Räisälän n. seuralla oli kesäjuhla t. k. 13 p:nä runsaalla ohjelmalla. Puheen piti tarkastaja A. Sadvonikov ja esitelmän ylioppilas H. Javanainen, laulua esitti Räisälän n. s. laulukööri. Soololaulua esitti urkuri Sihvonen. Vielä oli lausuntoa y. m. sekä lopuksi urheilukilpailut.

A. Kuhasen Kirjakauppa

Viipurissa Torkkelinkatu 29 Puhelin 10 78

suosittelee

kirjastoille, nuorisoseuraväelle ja näytelmäseuroille täydellistä kirja- ja paperikauppavarastoansa halpahintaisempana paikkakunnalla.

„Nuorisoseuran“ ystävä!

Oletko tehnyt voitavasi oman äänenkannattajasi levittämiseksi? — Nyt on aika tehdä puolivuositilauksia!

Etelä-Karjain Nuorisoseuran kanslia on muutettu Wiklundin taloon, vastapäätä Uutta kirkkoa. Käynti Urheilukentän puolelta.

Hyvän teen tuntijat juovat aina
Jaavan Teekauppa Osakeyht.

Djatinangor Teetä

J. L. Grönroos, Tukkukauppa
Viipurissa, Karjalank. 17, Puhelin 2 32.

Varokaa jäljennöksiä.

Viipurin Vesijohtoliike

Omist. V. V. KOSKIMÄKI

KONTTORI
JA

VESIJOHTOPAJA

Pietarinkatu 5. Puhel. 967

ASETTAA

keittiöjohtoja, W. C.- ja kylpylaitoksia. Tekee torvi-kaivoja. Myy pumppuja ja vesijohtotarpeita.

HJ. KOHVAKAN

Tukku- ja Vähittäiskauppa

Lappeenrannassa

Sähköos. „Kohvakka“

Puhel. 183 & 222

Suuri, hyvinlaiteltu kangaskauppa. Vilja-, Siirtomaan- ja Sekatavarakauppa. Lasia, Kristalleja ja Posliinitavaroita. Taloustarpeita y. m., y. m.

HALPAHINTAISIN

Kangas-, Lanka-, Korutavara-,
Käsityö- ja Leikkikalukauppa
sekä Neulomaliike

on Viipurissa Aleksanterinkatu 27, Puhelin 15 38

Aurora Grönroos.

UUTISET

ja lyhyet selostukset nuorisoseurojen toiminnasta ovat tervetulleita „NUORISOSEURAAN.“

Osoite: Viipuri, Katarinankatu 36.

„Nuorisoseuran“ asiamies!

Onko jokainen valistuksen ystävä piirissäsi jo „Nuorisoseuran“ tilaaja?

Ellei ole, ponnista nyt voimasi yhteisen asiamme hyväksi ja

ryhdy innoilla hommaamaan puolivuositilauksia!

Lehtihän maksaa vain 1: 50 penniä kesäkuun alusta vuoden loppuun ja ilmestyy joka toinen viikko runsassisältöisenä ja kuvitettuna.

Kesäkuukausina kerran kuussa.

KÄYTTÄKÄÄ HAVIN

hyväksi tunnettua

Extra Prima ja Prima keltaista sekä Kirjavaa

PESUSAIPPUAA

KESKINÄINEN HENKIVAKUUTUSYHTIÖ

SUOMI

on pohjoismaiden suurin henkivakuutusyhtiö.
 on maamme vakavaraisin henkivakuutusyhtiö.
 on halvimmin hoidettu henkivakuutusyhtiö pohjoismaissa.
 on saavuttanut suurimmat vuosivoitot pohjoismaisista henkivakuutusyhtiöistä.
 on keskinäinen, s. o. vakuutettujen yksin omistama yhtiö, jonka koko voitto tulee vakuutettujen hyväksi.

Etelä-Karjalan Nuorisoseuran Toimisto

Viipurissa Katarinank. 37. Käynti Agricolan kadun puolelta. Puhelin 1043. Seuran esimies joht. Juho Hurmalainen; siht. opettaja Kaapro Moilanen.

Uudenkirjon kansanopisto (Viip. I.)

Lähin rautatieasema Uusikirkko. — Postiosote: Uusikirkko as. — Johtaja maisteri Juho Hurmalainen.

Räisälän kansanopisto.

Opiston kannattaja on kauppaneuvos Juho Lallukka. — Postiosote Räisälä. Lähin rautatieas. Sairala. Johtaja A. A. Niskala. — Johtajatar Roosa O. Niskala.

HARMONIKKOJA

parhaista italialaisista sekä saksalaisista tehtaista. Hintaluetteloja vapaasti.

A/B. R. E. WESTERLUND O/Y.

P. Esplanadink. 37

Haaraliike VIIPURISSA: HJ. SARKANEN, Vahtitorninkatu 19

OSTAKAA

soittokoneet, tarpeet ja nuotit

Viipurin Uudesta Musiikkikaupasta

TOKKELINK. 12, PUHEL. 709

Se on paras ja halvin ostopaikka koko maassa. Hintaluetteloja maksutta!

V. TATTARIN

KANGASKAUPPA

Viipurissa, Pietarinkatu 10, suositellaan.

ESIINTYJILLE:

Puhumisesta. Tohtori K. S. Laurilan uusi käytännöllisen elämän tarpeita silmällä pitävä kiitetty puhetaidon opas. 120 siv. Sid. 1: 50.

Lausunto-opas ja Lausuntorunoja.

Naemi Päivien oivalliset, ainoat laatuaan olevat, asiantunteumuksella tehdyt neuvokirjat. Jo 2 painosta. »Oppaan» hinta 50 p. ja »Runojen» (283 siv.) sid. 1: 50.

Näytelmäopas. Rope Kojosen laatima viidettäsatua eri näytelmää ja kuvaelmaa esittävä opas. 260 siv. Sid. 2: 25.

Kilpakisat. Anni Collanin 5 liikunto- ja 9 laululeikkiä sekä 5 kausantanssia sävelmillä ja kuvilla esittävä opas. 1 mk.

Kansanopiston Laulukirja. Paras ja suosituin yksiläinen laulukirja. 406 laulua, Nuottipainos. 480 siv. Sid. 2: —. Sanapainos 476 siv. Sid. 60 p.

Taikalyhty kuvastoineen on välttämätön iltamien ja luentojen järjestäjille. Ainoa kuvien ja lyhtyjen lainausliike on meillä. Yli 10,000 eri kuvaa. Täydelliset luettelot ilmaiseksi.

Kansanvalistusseura, Helsinki.

Etelä-Karjalan Nuorisoseuran

Vuosijuhla

vietetään **Taavetissa sunnunt. 3 p. elok.**

Juhla alkaa piirienvälisillä urheilukilpailuilla klo 8 a. p.

Aamupäiväjuhla

alkaa klo 1/2 11. Sen ohjelmassa köörilaulua, pastori K. Vennon puhe y. m. Aamupäiväjuhla ilman pääsymaksua.

Klo 12 antavat laulajatar neiti **Ikonen** ja viulunsoittaja **O. Nikula konsertin.**

Ulkoilmajuhla

alkaa klo 3 i. p. Rikas ja vaihteleva ohjelma.

Sisäohjelma

alkaa klo 8 i. p. Ohjelmassa on puhe, laulua, näytökappale Salmin tyttö y. m.

Kaikki nuorisoseuraväki juhlille!